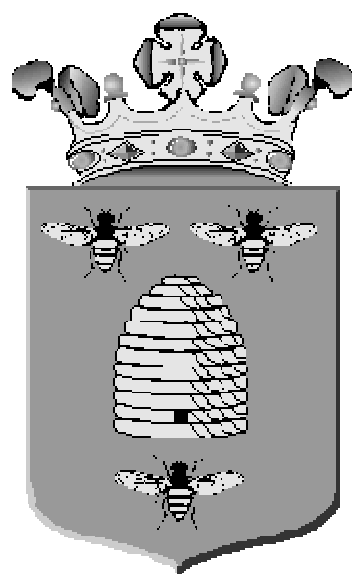


## Beleidsregels terugvordering Wet werk en bijstand



2009

Burgemeester en wethouders van de gemeente Borne;  
Gelet op artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht, de artikelen 54 en 58 van de Wet Werk en Bijstand;  
besluit vast te stellen de volgende beleidsregels:

## **BELEIDSREGELS TERUGVORDERING WET WERK EN BIJSTAND**

### **ALGEMEEN**

#### *1. Algemeen*

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot:

- a. het herzien of intrekken van het toekenningsbesluit ingevolge artikel 69, derde of vierde lid, van de Algemene bijstandswet (Abw), artikel 53a, tweede lid, of artikel 54, derde of vierde lid, van de Wet werk en bijstand (WWB);
- b. het terugvorderen van ten onrechte verleende bijstand zoals neergelegd in de artikelen 78 tot en met 90 van de Abw en de artikelen 58 tot en met 60 van de WWB;

### **HERZIENING EN INTREKKING**

#### *2. Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit*

1. Een besluit tot toekenning van bijstand wordt herzien of ingetrokken indien:
  - a. het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting als bedoeld in artikel 17, eerste lid, WWB, of de artikelen 30c, tweede en derde lid van de Wet Suwi, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand;
  - b. anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.
2. Een besluit tot toekenning van bijstand wordt ingetrokken met ingang van de eerste dag waarover het recht op bijstand is opgeschort indien de belanghebbende in het geval bedoeld in artikel 54, eerste lid, WWB het verzuim niet herstelt binnen de daarvoor gestelde termijn.
3. Van het nemen van een herzienings- of intrekkingbesluit kan op grond van dringende redenen worden afgezien.

### **TERUGVORDERING**

#### *3. Terugvordering*

Bijstand wordt teruggevorderd in de gevallen zoals vermeld in deze beleidsregels.

#### *4. Ten onrechte verleende bijstand*

- a. Het college vordert bijstand terug van de belanghebbende op grond van de bepalingen van artikel 58 lid 1 en 5 WWB.

#### *5. Terugvordering van gezinsleden*

- a. Onverminderd het bepaalde onder beleidsregel nummer 4 worden kosten van bijstand, indien de bijstand aan een gezin wordt verleend, van alle gezinsleden teruggevorderd.
- b. Indien de bijstand als gezinsbijstand aan gehuwden had moeten worden verleend, maar zulks achterwege is gebleven omdat belanghebbende de verplichting bedoeld in artikel 17 WWB, of de artikelen 30c, tweede en derde lid van de Wet Suwi, niet of niet behoorlijk is nagekomen, kunnen de kosten van bijstand mede worden teruggevorderd van de gezinsleden met wier middelen als bedoeld in artikel 31 WWB bij de verlening van bijstand rekening had moeten worden gehouden.
- c. de onder a. en b. genoemde personen zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van de kosten van bijstand die worden teruggevorderd.

#### *6. Afzien van het nemen van een terugvorderingbesluit*

Het college ziet af van terugvordering indien:

- a. het terug te vorderen bedrag lager is dan € 150,00;
- b. hiertoe een dringende reden aanwezig is.

## KWIJTSCHELDING

### 7. *Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek*

In afwijking van beleidsregel nummer 4 en 5 kan het college besluiten tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de teruggevorderde bijstand indien:

- a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden, en
- b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen, behoudens de in beleidsregel 10, onder b, bedoelde vorderingen, van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen, en
- c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde bijstand ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.

### 8. *Afzien van kwijtschelding wegens schuldenproblematiek*

Van kwijtschelding als bedoeld in beleidsregel nummer 7 wordt afgezien indien:

- a. de terugvordering van bijstand het gevolg is van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende;
- b. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.

### 9. *Inwerkingtreding van het besluit tot gedeeltelijk afzien van (verdere) terugvordering wegens schuldenproblematiek*

Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering treedt niet in werking voordat een schuldregeling tot stand is gekomen.

### 10. *Intrekking kwijtscheldingsbesluit schuldenproblematiek*

Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd indien:

- a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand is gekomen;
- b. de belanghebbende zijn schuld aan de gemeente niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet; of
- c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

### 11. *Kwijtschelding na het voldoen aan de betalingsverplichting*

In afwijking van beleidsregel nummer 4 kan het college besluiten van terugvordering of van verdere terugvordering af te zien, indien de belanghebbende:

- a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
- b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
- c. gedurende drie jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
- d. een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom in één keer aflost.

### 12. *Verkorting van de periode van voldoen aan betalingsverplichting*

De in beleidsregel nummer 11, onder a en b, genoemde termijn is drie jaar indien:

- a. het gemiddeld inkomen van de belanghebbende in die periode de beslagvrije voet bedoeld in de artikelen 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet te boven is gegaan; en
- b. de terugvordering niet het gevolg is van het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 17, eerste lid, WWB.

### 13. *Geen kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting*

Kwijtschelding als bedoeld in beleidsregel nummer 11 vindt niet plaats ten aanzien van vorderingen welke door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.

## INVORDERING VAN TERUGGEVORDERDE BIJSTAND

### 14. *Invorderingsbesluit*

In het terugvorderingsbesluit deelt het college aan de belanghebbende mede:

- a. tot welk bedrag en over welke periode de ten onrechte ontvangen bijstand wordt teruggevorderd;
- b. de termijn of termijnen waarbinnen de belanghebbende de ten onrechte ontvangen bijstand dient terug te betalen; op welke wijze het besluit, bij gebrekkige betaling, ten uitvoer zal worden gelegd.

### 15. *Verplichtingen met betrekking tot de invordering*

- a. Het aflossingsbedrag, zoals medegedeeld in het terugvorderingsbesluit of dat met de belanghebbende op grond van een minnelijke regeling tot stand is gekomen, geldt als een opgelegde betalingsverplichting;
- b. tenminste één keer per 36 maanden verricht het college onderzoek naar de hoogte van het inkomen. In een debiteurenonderzoeksplan kan het college voor afzonderlijke categorieën van vorderingen afwijkende termijnen vaststellen. Indien het inkomen daartoe aanleiding geeft wordt als gevolg van dit onderzoek de betalingsverplichting gewijzigd vastgesteld.

### 16. *Verrekening en beslaglegging*

Indien de belanghebbende niet bereid is tot het treffen van een minnelijke betalingsregeling, of een eerder opgelegde betalingsverplichting niet meer nakomt, dan wordt het terugvorderingsbesluit tenuitvoergelegd door middel van:

- a. verrekening met de maandelijks verleende bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand, op grond van artikel 6:127 van het Burgerlijk Wetboek, of, bij het ontbreken van deze mogelijkheid,
- b. een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479<sup>e</sup>, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, of
- c. overige beslagen volgens het Tweede en Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

## OVERIGE BEPALINGEN

### 17. *Kosten*

Indien moet worden overgegaan tot verrekening of beslaglegging als bedoeld in beleidsregel 16 dan kan de vordering worden verhoogd met de kosten van wettelijke rente en invordering, deze bedragen:

- a. 10% van de op dat moment resterende hoofdsom, met een minimum van € 15,00 indien het college zelfstandig tot verrekening of beslaglegging overgaat;
- b. de door een deurwaarder in rekening gebrachte kosten van betekening en gerechtelijke tenuitvoerlegging, zoals vastgesteld bij of krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken en het Reglement tarieven en bepalingen voor de niet-ambtelijke rechtspraak alsmede de daarover verschuldigde btw.

### 18. *Nadere invulling van beleid*

Het college kan deze beleidsregels nader uitwerken in een debiteurenonderzoeksplan inzake terugvordering en invordering van ten onrechte verleende bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand.

### 19. *Inwerkingtreding*

Deze regeling Beleidsregels terugvordering Wet werk en bijstand treden in werking met ingang van 1 juli 2009.

## TOELICHTING BELEIDSREGELS TERUGVORDERING WET WERK EN BIJSTAND

### *Algemeen*

In de Wet Werk en Bijstand, welke per 1 januari 2004 in werking is getreden, is het terugvorderen van ten onrechte verleende bijstand een bevoegdheid geworden van het college. Dit houdt in dat het wettelijke kader op zichzelf geen sluitende basis meer vormt voor de gemeentelijke terugvorderingspraktijk. Met onderhavige Beleidsregels terugvordering Wet werk en bijstand wordt een wettelijke basis gecreëerd om het bestaande terugvorderingsbeleid van de gemeente te kunnen continueren. Het college maakt gebruik van de hierboven bedoelde bevoegdheid in de gevallen volgens de bepalingen in deze beleidsregels.

Ter voorkoming van elke onduidelijkheid over de toepasselijkheid van oude of nieuwe terugvorderingsartikelen in voorkomende gevallen is in dit artikel bepaald dat de beleidsregels betrekking hebben op zowel terugvordering van bijstand ingevolge de Abw als de WWB. De WWB is, evenals de Abw, een minimum bestaansvoorziening, welke aanvullend is op de eigen bestaansmiddelen. Gelet op de gewijzigde financiële verantwoordelijkheid voor de kosten van de bijstand acht het college het van groot belang dat de bijstand alleen terechtkomt bij die burgers die hieraan de meeste behoefte hebben. Bovendien hebben de ontvangsten voortvloeiend uit de terugvordering een gunstig effect op het beschikbare budget binnen het Inkomensdeel van de WWB. Een eventueel overschot op dit budget kan vervolgens worden ingezet voor extra re-integratietrajecten ten behoeve van werkzoekenden. Daarnaast is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat het plegen van bijstandsfraude onder geen enkele voorwaarden mag worden beloond door de ten onrechte verleende bijstand niet terug te vorderen.

### *Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit*

Evenals terugvordering van bijstand is het met terugwerkende gewijzigd vaststellen van het recht op bijstand door middel van een herzienings- of intrekkingbesluit een bevoegdheid van het college. Gelet op de hierboven geformuleerde uitgangspunten maakt het college in beginsel in alle gevallen waarin er aanleiding is het toekenningsbesluit met terugwerkende kracht te wijzigen gebruik van deze bevoegdheid.

De bepalingen van artikel 58 lid 1. sub a. en b. WWB zijn identiek aan de bepalingen van artikel 69, derde lid Abw en 54, derde lid, WWB, doch zijn met een dwingend karakter geformuleerd. indien als gevolg van het niet nakomen van de inlichtingenverplichting van de belanghebbende ten onrechte bijstand is verleend dan wordt in alle gevallen het bijstandsrecht naar het verleden toe gecorrigeerd naar de juiste situatie. Het kan hierbij gaan om het schenden van de inlichtingenplicht naar zowel de gemeente als naar het CWI.

In gevallen waarin er kennelijk in het verleden een niet correct toekenningsbesluit is genomen, maar dit niet is veroorzaakt door de belanghebbende, dan kan in voorkomende gevallen toch herziening of intrekking van het toekenningsbesluit aan de orde zijn.

Dit zal zich vooral voordoen in gevallen waarin door het college onjuiste besluitvorming heeft plaatsgehad. Deze vorm van intrekking/herziening staat op gespannen voet met het rechtszekerheidsbeginsel. Op grond van dit beginsel kunnen rechten niet zonder meer met terugwerkende kracht worden gewijzigd. Doorslaggevend moet zijn of belanghebbende enige blaam treft bij het niet melden van de onjuiste situatie. De belanghebbende zal derhalve "op zijn klompen" hebben kunnen aanvoelen dat er iets mis was met de toekenning. Als dit niet het geval is dan gaat het college niet over tot herziening/intrekking met terugwerkende kracht. Het uitkeringsrecht zal in dat geval uiterlijk met ingang van de datum waarop de onjuistheid is geconstateerd worden gewijzigd, mits de belanghebbende hiervan tijdig op de hoogte wordt gebracht.

Een andere overweging is of het college als gevolg van een grove fout een foutief besluit hebben genomen. Grove nalatigheid van het bestuursorgaan kan niet voor rekening komen van de belanghebbende, tenzij het bij de belanghebbende volkomen duidelijk kan zijn dat het hier een fout betreft.

← - - - - **Met opmaak:**  
opsommingstekens en  
nummering

De bepaling onder 2. is identiek aan de bepalingen van artikel 69, vierde lid, Abw en 54, vierde lid, WWB en is evenals de bepaling onder 1. dwingend van aard.

Wanneer de belanghebbende een verzuim niet binnen een door het college gestelde termijn, waarvoor tot opschorting van het recht op uitkering is overgegaan, herstelt, beëindigt het college het recht op bijstand vanaf de eerste dag waarover dat recht is opgeschort. Deze wijze van beëindigen is geen belemmering voor terugvordering van bijstand die als gevolg van betaalsystematiek al is uitgekeerd over een periode waarop de opschorting betrekking heeft.

### *Terugvordering*

Deze bepaling vormt de kernbepaling van het gemeentelijke terugvorderingsbeleid. Benadrukt wordt dat de bijstand uitsluitend wordt teruggevorderd in de gevallen waarin dit in de beleidsregels is vastgelegd.

De grondslag voor de terugvordering is vervolgens artikel 58 WWB.

### *Ten onrechte verleende bijstand*

Bijstand is ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleend wanneer achteraf komt vast te staan dat er de betreffende periode geen, of tot een lager bedrag, recht op bijstand bestond. Voorafgaande aan deze terugvordering dient op grond van artikel 54, derde of vierde lid, WWB (of artikel 69, derde of vierde lid, Abw) en beleidsregel nummer 2 van de Beleidsregels Terugvordering Wet werk en bijstand eerst een herzienings- of intrekkingbesluit te worden genomen.

Dezelfde handelwijze wordt ook gehanteerd indien een bijstand is verstrekt onder de voorwaarde tot het vestigen van een hypotheek of pandrecht die niet wordt nagekomen.

Aan de bijstand die in de vorm van een geldlening is verleend dient in alle gevallen een terugbetalingsverplichting te worden verbonden. Deze verplichting wordt in het toekenningsbesluit vastgelegd. Eerst wanneer deze verplichting niet wordt nagekomen wordt ten aanzien van het nog resterende bedrag van de lening een terugvorderingsbesluit genomen. Hiermee ontstaat er ten aanzien van het resterende deel van de lening een executoriale titel.

Borgstelling is een vorm van bijstandsverlening. Dit betekent dat in het toekenningsbesluit vastgelegd moet zijn dat de gemeente bijstand heeft verleend in de vorm van een borgstelling. Deze bijstand komt echter pas tot uitbetaling (aan de geldverstrekker) indien de belanghebbende in gebreke blijft met het terugbetalen van de door de geldverstrekker verleende geldlening. Op het moment van uitbetaling van de bijstand ontstaat tevens een vordering die op grond van artikel 58, eerste lid, sub c, WWB en de gemeentelijke beleidsregels kan worden teruggevorderd. In dat geval is, evenals bij de terugvordering van een geldlening, een afzonderlijk terugvorderingsbesluit noodzakelijk.

Een voorschot wordt op grond van artikel 52 WWB van rechtswege verstrekt als een renteloze geldlening. Dit impliceert dat belanghebbende deze lening moet terugbetalen. Artikel 52, derde lid, WWB regelt dat het verstrekte voorschot ineens wordt verrekend met de toegekende uitkering over de periode waarop het voorschot betrekking had. Dit kan zonder machtiging van de belanghebbende. Soms behoort verrekening van dit voorschot niet of niet volledig tot de mogelijkheden. Dat kan zijn omdat er geen toekenning van een uitkering tot stand komt, of dat de toegekende uitkering niet toereikend is om het totale bedrag van het voorschot ineens te verrekenen. Het openstaande bedrag van het voorschot wordt dan van belanghebbende teruggevorderd op grond van artikel 58, eerste lid, sub d, WWB. Wanneer deze omstandigheid zich voordoet dan is een afzonderlijk terugvorderingsbesluit noodzakelijk ten aanzien van het bedrag dat niet (volledig) kan worden verrekend met de toegekende bijstand.

Er kunnen naast de hierboven genoemde omstandigheden andere redenen zijn waarin de bijstand bij nader inzien onverschuldigd is betaald. Het gaat hierbij met name om situaties waarin er geen reden is om te komen tot herziening of intrekking van het toekenningsbesluit. Onder artikel 58 eerste lid sub e WWB handelt het om onverschuldigde bijstand als gevolg van een administratieve vergissing. Als restrictie geldt dat alleen kan worden teruggevorderd indien de belanghebbende redelijkerwijs kon begrijpen dat hij ten onrechte bijstand ontving. Voor de hier bedoelde vorm van terugvordering geldt een wettelijke vervaltermijn van 2 jaar.

Deze beleidsregel heeft eveneens betrekking op gevallen waarin onverschuldigd is betaald, hierbij is in het algemeen evenmin reden om te komen tot herziening of intrekking van het toekenningsbesluit, bijvoorbeeld wanneer bijstand is verleend in afwachting van het beschikbaar komen van middelen

**Met opmaak:**  
opsommingstekens en  
nummering

(inkomen of vermogen), of wanneer achteraf een vergoeding wordt ontvangen voor kosten waarvoor in een eerder stadium ook al (bijzondere) bijstand is ontvangen.

#### *Terugvordering van gezinsleden*

Op grond van artikel 59, tweede lid, WWB kan bijstand die als gevolg van schending van de inlichtingenplicht niet als gezinsbijstand is verleend, maar wel als gezinsbijstand verleend had moeten worden, tevens worden teruggevorderd van degene met wie zijn/haar middelen rekening had moeten worden gehouden. Eenvoudiger gesteld: bijstand die aan een alleenstaande is verleend, die achteraf een gezamenlijke huishouding blijkt te voeren, kan tevens van de verzwegen partner worden teruggevorderd.

Duidelijk moet zijn dat de bijstandsontvanger het voeren van een gezamenlijke huishouding met deze partner heeft verzwegen.

Alle gezinsleden waar van in bovengenoemde situaties kan worden teruggevorderd zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele vordering. Dit betekent in de praktijk dat het gehele bedrag van elk gezinslid kan worden teruggevorderd. In gevallen waarin één (of meer) gezinsleden niet in staat zijn om (het volledige) bedrag terug te betalen kunnen andere gezinsleden voor het gehele (restant)bedrag worden aangesproken. In principe dienen alle debiteuren die hoofdelijk aansprakelijk zijn hun aandeel in de aflossing onderling met elkaar te verrekenen. Dit is niet het probleem van de gemeente.

#### *Afzien van het terugvorderingsbesluit*

In het terugvorderingsproces kan op twee momenten worden afgezien van terugvordering. Het eerste moment is geregeld in deze beleidsregel, waarin is geregeld dat geen terugvorderingsbesluit wordt genomen op grond van kruimelbedrag of vanwege dringende reden.

In voorkomende gevallen kunnen er redenen zijn om in het geheel geen terugvorderingsbesluit te nemen. Dit kan enerzijds worden ingegeven door doelmatigheidsoverwegingen, in gevallen waarin de ten onrechte verleende bijstand zo laag is dat de kosten die de terugvordering met zich meebrengen hoger zijn dan de vordering (kruimelbedragen). Hiertoe is artikel 78 b Abw overgenomen in deze beleidsregel met dien verstande dat het bedrag enigszins verhoogd is naar € 150,00 op jaarbasis. De WWB kent met ingang van 1 januari 2004 een dergelijke bepaling niet meer. Het college is vrij tot het bepalen van de hoogte van het grensbedrag.

Verder kunnen er in de individuele situatie *dringende redenen* zijn op grond waarvan van een terugvorderingsbesluit kan worden afgezien. Hiervan kan sprake zijn wanneer de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende, en hem hiervan geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Tevens zal in dat geval aannemelijk moeten zijn dat de belanghebbende niet kon weten dat hij ten onrechte bijstand ontving. Van het afzien van terugvordering van bijstand die aan de gezamenlijke huishouding/gehuwden is verstrekt omdat één van de partners inlichtingenfraude heeft gepleegd, kan geen sprake zijn omdat beide partners hoofdelijk aansprakelijk zijn en de terugvordering niet opgesplitst kan worden. Het is aan de partners onderling om de aflossing onderling met elkaar te verrekenen.

In gevallen waarin eerst een herzienings- of intrekingsbesluit aan de orde is kan van een dergelijk besluit al worden afgezien wegens en dringende reden (zie beleidsregel 2). In dat geval is ook geen grond tot het nemen van een terugvorderingsbesluit.

Het tweede moment binnen het terugvorderingsproces betreft het afzien van verdere terugvordering in een later stadium. Deze variant, ook wel kwijtschelding genoemd, wordt behandeld in beleidsregel 12 en verder.

#### *7. tot en met 10. Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek*

Wanneer een bijstandsvordering door middel van een terugvorderingsbesluit is vastgelegd dan kan er in een later stadium reden zijn om de vordering (gedeeltelijk) kwijt te schelden.

In deze beleidsregel is artikel 78a Abw nagenoeg letterlijk overgenomen omdat een dergelijke bepaling in de WWB niet meer voor komt.

#### *11. tot en met 13. Kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting*

Op grond van artikel 78c Abw kon een restant van de nog openstaande vordering worden kwijtgescholden indien de belanghebbende gedurende een periode van 5 jaar aan zijn betalingsverplichtingen had voldaan. Het gemeentelijke kwijtscheldingsbeleid dat na de invoering van de Wet herziening debiteurenbeleid (1 augustus 1998) is geformuleerd kan op deze wijze per 1 januari 2004 worden gecontinueerd. De bepalingen van artikel 78c Abw zijn in deze beleidsregels ongewijzigd overgenomen aangezien in de WWB een dergelijke bepaling niet meer voorkomt. Het nader uitwerken van dit kwijtscheldingsbeleid in een notitie debiteurenonderzoeksplan is noodzakelijk omdat in deze beleidsregel, evenals in de oude Abw-bepaling, sprake is van een "kan-bepaling". Daar waar in beleidsregels opnieuw gemeentelijke beleidsvrijheid wordt gecreëerd, dient deze vrijheid nader te worden ingevuld.

Overigens wordt met de onder 11, sub d, genoemde mogelijkheid tot afkoop van minimaal 50% van de restsom tegen finale kwijting van het restant zeer terughoudend omgegaan. Van deze mogelijkheid wordt alleen gebruikt gemaakt in situaties waarin tevoren vrijwel vast staat dat de reguliere wijze van invordering minder oplevert dan datgene dat met afkoop van 50% van het restant kan worden geïncasseerd.

#### *14. Invorderingsbesluit*

In deze regel is conform artikel 60 van de WWB geregeld welke aspecten in ieder geval onderdeel uitmaken van het terugvorderingsbesluit.

#### *15. Verplichtingen met betrekking tot de invordering*

In de beleidsregels wordt meerdere keren gesproken over het aflossingsbedrag als betalingsverplichting. Om er geen misverstand over te laten bestaan dat in dit verband van een verplichting wordt gesproken wordt hier bepaald dat elk aflossingsbedrag, of dit nu is overeengekomen ingevolge een minnelijke betalingsregeling, of op basis van het terugvorderingsbesluit éénzijdig wordt medegedeeld, kan worden beschouwd als een betalingsverplichting.

Het college verricht regelmatig onderzoek naar de hoogte van het inkomen. Dit gebeurt tenminste éénmaal per 36 maanden dan wel binnen de termijn volgens het debiteurenonderzoeksplan, of zoveel vaker als wijzigingen in het inkomen hiertoe aanleiding geven.

#### *16. Verrekening en beslaglegging*

De bepalingen over verrekening en pseudo-verrekening komen in de WWB niet meer terug. Wel heeft het terugvorderingsbesluit op grond van artikel 60, derde lid, WWB direct een executoriale titel. De gemeente kan overgaan tot dwanginvordering door middel van verrekening (wanneer aan de debiteur tevens bijstand wordt verleend), of door middel van het leggen van vereenvoudigd derdenbeslag.

Verrekening met de bijstand wordt gebaseerd op artikel 6:127 van het Burgerlijk Wetboek. Voor deze vorm van verrekenen moet aan de navolgende vereisten worden voldaan: er moet een wederkerig schuldenaarschap bestaan. Het gaat hier om het over en weer voldoen van een schuld. De door de belanghebbende te ontvangen bijstand, en de ten onrechte verleende bijstand die moet worden terugbetaald, worden beschouwd als de hier bedoelde wederkerige schuld; er moet gelijksoortigheid van schuld en prestatie zijn. Hieruit vloeit voort dat bijstand alleen met bijstand kan worden verrekend. Dit betekent dat een ten onrechte verleende bijstand niet met bijvoorbeeld een WMO-vergoeding kan worden verrekend; er moet een bevoegdheid zijn om betaling van de vordering af te dwingen. Verrekening is een vorm van tenuitvoerlegging. Dit kan niet zonder executoriale titel. Het tenuitvoerleggen van deze titel gebeurt pas als debiteur niet aan de (al dan niet minnelijk) vastgestelde betalingsverplichting voldoet; bij verrekening is de gemeente gehouden aan de beslagvrije voet verrekening kan alleen voor zover de uitkering voor beslag vatbaar is (dus bijvoorbeeld niet met bijzondere bijstand voor specifieke kosten)

Tenuitvoerlegging door middel van beslag kan geschieden conform de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De gemeente heeft de mogelijkheid van *vereenvoudigd derdenbeslag* op loon of uitkering.



De procedure is als volgt:

1. de gemeente stuurt met een kennisgeving een afschrift van het terugvorderingsbesluit naar degene van wie debiteur een periodieke uitkering ontvangt, hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven
2. De derdegeslagene moet de kennisgeving binnen 8 dagen voor gezien terugzenden aan de gemeente door de terugzending is het beslag gelegd. De derdegeslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag uit te betalen aan de gemeente
3. De gemeente moet binnen 7 dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving aangetekend toezenden aan de debiteur. Als de gemeente dit nalaat kan debiteur de President van de rechtbank vragen het beslag op te heffen.

Zonodig kan de gemeente vanzelfsprekend gebruik maken van andere invorderingstechnieken. Zo zal het bijvoorbeeld bij een zelfstandige ondernemer of bij onroerend goed in het buitenland niet mogelijk zijn loonbeslag te leggen zodat daar tot een andere vorm van executoriaal beslag moet worden overgegaan. Ook kan het nodig zijn om conservatoir beslag te leggen teneinde de uiteindelijke vordering (bijvoorbeeld in verband met (verzwegen) aanzienlijke spaartegoeden) zeker te stellen.

#### *Kosten en rente*

Wanneer de belanghebbende de betalingsverplichting niet nakomt, dan dienen voor de onder 18. genoemde vormen van dwanginvordering kosten te worden gemaakt. Deze kosten hebben betrekking op zowel verschuldigde rente als overige kosten van betekening en dergelijke. De in rekening gebrachte rente is gelijk aan de wettelijke rente. Van het opleggen van een wettelijke rente kan om doelmatigheidsredenen worden afgezien. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan die gevallen waarbij de invordering niet via de deurwaarder loopt terwijl de maandelijks verschuldigde rente minder dan € 5,00 bedraagt. De kosten worden in beginsel vastgesteld op een percentage van de hoofdsom. Indien invordering via de deurwaarder geschiedt worden de werkelijke kosten van invordering via de deurwaarder eveneens in rekening gebracht.

#### *Nadere invulling van beleid*

In sommige beleidsregels is gekozen voor het (opnieuw) creëren van beleidsruimte. In principe zijn de beleidsregels dwingendrechtelijk geformuleerd. Zij dienen immers ter invulling van wettelijk gecreëerde beleidsruimte. Daar waar is gekozen voor een kan-bepaling in de beleidsregels, zal deze beleidsruimte moeten worden ingevuld in een beleidsnotitie (debiteurenplan).